

Зарубіжний досвід

До партнерів в Австрію

Українська делегація на заводі Einböck

Нещодавно, на запрошення австрійського машинобудівного підприємства Einböck, делегація з «Агроєкології» побувала на цьому виробництві.

Грунтообробна техніка фірми Einböck розроблена спеціально для потреб органічного землеробства. Минулого року власник компанії Леопольд Айнбюк (про це писала наша газета), під час візиту в Україну, відвідав ПП «Агроєкологія», проаналізував роботу виробленої його підприємством техніки на наших полях. А нещодавно генеральний директор нашого підприємства Гліб Лук'яненко, головний агроном Сергій Козін та автор цих рядків побували в Австрії, де знову зустрілися з Леопольдом Айнбюком.

Ми вирушили з України до Австрії у складі групи українських аграріїв, які вже мають техніку Einböck, задоволені нею й хотіли б дізнатися про неї більше. Таку можливість нам надали під час екскурсії по заводу, який веде свою історію з 1934 року. Дотепер тут зберігся той перший сарай, в якому дідуся нинішнього власника, теж Леопольд Айнбюк, виробляв кінні підводи на гумовому ході. Після Другої світової війни фірма перейшла на виробництво культиваторів, машин для садіння картоплі тощо. З часом добували нові цехи, не руйнуючи старих будівель. Тож тепер по них можна відстежити весь шлях розвитку фірми.

1956 року управління заводом перейшло до сина засновника. За сімейною традицією, його теж звали Леопольд. А 1987 року естафету прийняв нинішній власник, з таким самим ім'ям, який і зустрів нашу делегацію на заводі. Вже під час його керівництва завод переорієнтували на виробництво техніки для органічного землеробства і продовжують розвивати цей напрям.

Хоча сам завод не вражає великими масштабами, це – сучасне виробництво, де агрегати роблять повністю, від невеличких деталей до робочих органів. Нам розповіли, що кожен агрегат на 95% складається з деталей, вироблених на самому заводі. У партнерів купують лише колеса й гуму до них. І це дозволяє бути повністю впевненими у якості продукції. Якість виникла ідея замовити робочі органи в іншій фірмі, але виявилось, що якість закуплених деталей не відповідала вимогам органічних технологій. Тому експериментувати більше не стали й повернулися до власного виробництва.

Багато процесів на заводі роботизовано. Це стосується виконання точних або шкідливих для людини робіт – зварювання, різання металу, фарбування.

Серед нових будівель виділяється офіс із конференц-залом та шоу-рум, де виставлена вся лінійка техніки Einböck. Особливо цікаво було ознайомитися з новинками. Помітно, що на підприємстві віддають перевагу виробництву таких агрегатів, які можуть одночасно виконувати кілька робіт. Наприклад, привернув увагу агрегат, в якому поєднані культиватор, сівалка, коток і штригель. Така техніка популярна, насамперед, у дрібних фермерів, адже дозволяє за один прохід виконати відразу чотири операції, використовувати при цьому лише один трактор та заощадивши пального і час. Нам сподобалася сівалка для дрібного насіння, роторна борона.

На підприємстві не тільки створюють зовсім нові моделі, але й удосконалюють вже існуючі. Нам розповіли про новації, які фірма запропонувала для тих агрегатів, якими користуємося ми. Наприклад, вже наступного року на них поставлять нову систему ведення по рядках. Узагалі, знайомство з модельним рядом не залишило байдужим нікого з української делегації, викликало жваве обговорення.

Побували ми не тільки на заводі. Так, пізнавальною була екскурсія на дослідне підприємство Університету природних ресурсів та природознавства ВОКУ у Відні, де досліджують різні аспекти землеробства в умовах змін клімату, вивчають ґрунтову біоту, розробляють методи збереження ґрунтової вологи, оптимальні сівозміни тощо. До речі, нинішній рік в Австрії виявився посушливим. Хоча опадів тут було все одно вдвічі більше, ніж в Україні, коли посуха дошкуляла нашим аграріям. Та все ж зміни клімату відчувають і тут, тож науковці працюють над тим, щоб допомогти в цих умовах аграріям-практикам.

Запам'ятався й відвідування одного з фермерських господарств. Фермер не лише вирощує сільськогосподарські культури, але й надає консультації, здає в оренду техніку, виробляє біопрепарати. Бачили ми й поля, які належать самому Айнбюку. Вони розташовані біля заводу, на них проводять випробування нової техніки. Для цього інколи за кермом трактора сідає й сам власник підприємства.

Організатори поїздки влаштували для нас екскурсію по Відню. Це надзвичайно красиве місто, в якому багато визначних архітектурних й історичних пам'яток різних епох. Все це ретельно зберігають, доглядають.

У Австрії ми пробули чотири дні, й всі вони виявилися насиченими корисною інформацією і яскравими враженнями. Ця поїздка допомогла нам краще зрозуміти можливості австрійських машинобудівників у виробництві техніки для органічного землеробства загалом і окремо для нашого господарства, нашої справи щодо подальшого вдосконалення органічних технологій вирощування сільськогосподарських культур на основі підвищення якості обробки ґрунту і догляду за посівами.

Олександр Фесенко, економіст

Шановні працівники, орендодавці, односельці!

Ось і знову зимові свята – свята дитинства: все навколо стає яскравішим та сповненим новими мріями.

Ми дивимося на те, що встигли, і гадаємо незабутні події минулого року.

Цей рік здається ще більш насиченим, ніж попередній, він потребував ще більше праці, роздумів та дій. Ми трудилися, мріяли, сподівалися, досягали мети й ставили нові цілі. Дякуємо Вам за те, що все це ми робили разом.

Дякуємо за довіру, розуміння, прагнення до кращого.

Нехай прийдешній рік буде насичений добротою та плідною працею, принесе приводи для хороших надій і сподівань.

Міцного здоров'я, миру, віри, натхнення і сил нам з Вами і нашої Країні!

З Новим роком та Різдвом Христовим!!

Засновники,

дирекція ПП «Агроєкологія»

Міжнародне співробітництво

Органічний проект для ринку Казахстану

Продовжують зміцнюватися зв'язки між Україною й Казахстаном в органічній галузі. Допомагає у цьому й ПП «Агроєкологія», представники якого нещодавно взяли участь у Першій Міжнародній конференції з органічного виробництва «QazaqOrganicFood: нові можливості, нові ринки».

Організаторами конференції, яка відбулася у столиці Казахстану Астані, виступили українські компанії ІА «АПК-Інформ» і «Органік Стандарт» та казахська «Агро Індустрія KZ». Взяти участь у ній запросили, насамперед, казахських сільгоспвиробників, які вже працюють в органічному напрямку, або хочуть перейти на такі технології. Поки що сертифікованих виробників в країні небагато, адже існують побоювання як щодо практичного застосування органічних технологій, так і з приводу можливості реалізувати вироблену продукцію, бо внутрішній її ринок поки що майже не розвивається. Серед спікерів, які мали розвіяти сумніви колег, були генеральний директор ПП «Агроєкологія» Гліб Лук'яненко та головний агроном Сергій Козін, фахівці компанії «Органік Стандарт», яка віднедавна є офіційним сертифікаційним органом у Казахстані, інші відомі українські експерти. А ще захід відвідало чимало трейдерів з європейських країн, зокрема, з Німеччини, Нідерландів, Швейцарії, Чехії, Польщі, а також із Китаю. Загалом учасниками заходу стали представники 12 країн.

Таке потужне представництво експертів приваблює на конференцію понад сотню казахських аграріїв. Якщо зважати на те, що кожен із них має десятки й сотні тисяч гектарів землі, перехід їх на органічні технології може викликати неабиякий інтерес з боку західних держав і принести відчутну економічну користь самому Казахстану.

Про зацікавленість держави у розвитку цієї галузі під час відкриття конференції розповів відповідальний секретар Міністерства сільськогосподарства Республіки

Казахстан Асилжан Мамитбеков. Він зазначив, що важливу роль у розвитку органічного виробництва в Казахстані відіграє залучення міжнародних органів сертифікації, яким є, зокрема, «Органік Стандарт». Також він висловив упевненість у тому, що експортний потенціал Казахстану пов'язаний з виробництвом чистої, органічної, продукції, тому виробникам важливо орієнтуватися на пріоритетні світові ринки збуту.

Фахівці «Агроєкології» виступили у сесії «Успішні проекти: від виробництва до експорту». Справжньою родзинкою цього засідання й усієї конференції стала доповідь Гліба Лук'яненка «Органічний проект для ринку Казахстану». У ній Гліб Віталійович представив готовий бізнес-проект, розроблений для одного з казахстанських підприємств-партнерів, яке має вже налагоджені зв'язки з «Агроєкологією». Він містить у собі технологічну карту для конкретних полів з набором певних агрономічних прийомів, відповідної техніки тощо. Базується цей проект на досвіді й моделі органічного господарювання ПП «Агроєкологія» з урахуванням умов Казахстану. Це дуже зацікавило присутніх виробників, які пересвідчилися, що потрібні їм технології існують і їх можна адаптувати для їхніх господарств. У своїй другій доповіді генеральний директор «Агроєкології» поділився досвідом застосування різної техніки для механічної боротьби з бур'янами, надав практичні рекомендації щодо цього.

Дві теми розкрив і Сергій Козін. Насамперед, він представив систему органічного землеробства, яку застосовує ПП «Агроєкологія», розповів про її особливості, значення тих чи інших елементів для кінцевого результату. А потім детально зупинився на тому, як правильно скласти план сівозміни. Він розповів про основні принципи цієї роботи, які можна застосувати на практиці у будь-якому господарстві відповідно до місцевих кліматичних і ґрунтових умов та з

урахуванням майбутньої економічної ефективності.

Конференція такого рівня завжди приносить користь усім її учасникам. Тож українські фахівці теж почерпнули для себе чимало нової інформації.

Було цікаво послухати казахських фермерів, які розповіли про запобігання водній, вітрової ерозії, боротьбу з посухами, збереження вологості, – говорить Сергій Козін. – Адже ці проблеми зараз є й у українських аграріїв. Проте, в Казахстані з ними стикалися завжди, тож мають чималий досвід того, як впоратися з цими явищами. Також цікавим вдалося спілкування з імпортерами. Можливо, в майбутньому нові знайомства дозволять розширити географію нашого експорту.

Також вдалося поглибити свої знання щодо сільського господарства Казахстану. Так, переважна більшість аграрних підприємств має тваринництво. Великі площі господарств, можливість сіяти вдосталь кормових культур, мати пасовища, сінокоси, заготовляти багато соломи роблять тваринництво тут важливим і ефективним. Тому виробники забезпечені органічними добривами. Серед культур, яким віддають перевагу органічні виробники, – льон, соняшник, кукурудза, яра пшениця, нут, сочевиця, горох. Це, насамперед, посухостійкі культури. Отримане від них зерно має свої особливості, пов'язані з кліматичними умовами. Так, у Казахстані дуже сувора зима, тому тут не вирощують озиму пшеницю. Натомість яра пшениця вдається добре. І хоча її врожай менший, ніж в озимій, зате зерно – вищої якості. Також високої якості тут отримують насіння льону і, відповідно, виробляють дуже смачну лляну олію.

Отже, Казахстан має гарні перспективи для того, щоб стати великим гравцем на світовому органічному ринку. А український досвід йому в цьому допоможе. Так і має бути, адже все більше людей в усьому світі потребують органічних продуктів.

Галина Озерська

Новини

Працює новий навантажувач

Нещодавно на підприємстві з'явився новий навантажувач «Manitou».

Навантажувач – машина, яка може виконувати дуже багато різноманітних завдань на фермах, полях, складах протягом усього року. Телескопічні навантажувачі фірми «Manitou» ми використовуємо досить давно. Тому й цього разу віддали перевагу цій машині.

Новий навантажувач плануємо використовувати в першу чергу на завантажуванні зерна у біг-беги. Першим користуватися цією технікою довірили досвідченому механізатору Сергію Аглоткову. І зараз він уже виконує роботи із завантажування зерна на зерноскладі у Ставковому.

Іван Сиволага, головний інженер

Актуально

З турботою про землю і людей

14 грудня у Полтаві, у приміщенні ГС «Полтавське товариство сільського господарства», з ініціативи голови Спілки, Героя України Семена Свиридоновича Антонця, відбулося засідання круглого столу, під час якого науковці, громадські діячі, активісти обговорили сучасний стан аграрної галузі та наслідки запровадження вільного ринку землі в Україні.

Приводом для занепокоєння стала можливість відміни мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Адже засідання круглого столу відбувалося напередодні початку останнього перед Новим роком пленарного тижня у Верховній Раді України, на який були винесені й актуальні аграрні питання, зокрема, найважливіше – продовження або припинення мораторію.

Під час засідання учасники обговорили, зокрема, становище дрібних та середніх фермерських господарств. Про ряд проблем, з якими вони стикаються, розповів голова Асоціації фермерів та приватних землевласників «Відродження Полтавщини» Василь Бурлака. Значна частина цих проблем пов'язана із земельними питаннями. Також дрібні господарі потерпають від неможливості продати свою продукцію за справедливою ціною.

Один з аргументів, які звучали під час круглого столу, – те, що після відкриття ринку землі купити її можуть, насамперед, іноземні покупці. А це загрожує фактично перетворенням країни на колонію, де люди не матимуть власної землі й працюватимуть на закордонних власників. Напевне, ці побоювання поділяє й більшість українців. Адже, за результатами одного з опитувань, 72% громадян нашої країни – проти запровадження ринку землі.

Якщо ж, зрештою, цей ринок доведеться відкрити, він має працювати за чітко визначеними правилами, закріпленими законодавчо, які мають захистити інтереси держави та її громадян, і яких зараз не існує. Так, є думка, що треба заборонити продаж землі іноземним громадянам, або й взагалі надати право купувати землю в селян лише державному земельному банку. Можливі різні системи роботи такого ринку, але в сучасних умовах, за відсутності відповідного законодавства, він, на жаль, може виявитися тільки некеріваним, стихійним і шкідливим для України.

Тому учасники круглого столу одноставно висловилися проти припинення мораторію на продаж землі і вирішили направити відповідне звернення депутатам всіх рівнів. Адже, хоча громадська організація не може безпосередньо впливати на прийняття рішень владою, вона може сказати своє слово, яке відображає позицію великої кількості людей. І сподіватися, що це слово буде почуте.

Р.С. 20 грудня Верховна Рада продовжила мораторій ще на рік. Мабуть, народні депутати таки дослухалися до думки більшості українців. Продаж землі буде заборонений принаймні до 2020 року. Крім того, Кабінету Міністрів доручено до 1 березня розробити проект закону про обіг землі сільськогосподарського призначення, де мають з'явитися правила, за якими працюватиме земельний ринок країни.

Родіон Морозов, спеціаліст з питань організаційно-аналітичного забезпечення ГС «Полтавське товариство сільського господарства»

Події

Юристи «Агроєкології» – серед кращих у Європі

Юлія Кулик, Денис Кривенко, Олександр Остапуценко із сертифікатом рейтингу

Юридична група нашого підприємства за результатами роботи року, що минає, потрапила до найвідомішого у світі міжнародного довідника, який надає найбільш повну і точну інформацію про юридичні фірми в більш ніж 125 юрисдикціях світу, – The Legal 500.

Уже понад 30 років незалежні експерти The Legal 500 щорічно визначають кращих юристів та юридичні команди різних регіонів всієї нашої планети. Опинитися у цьому рейтингу – престижно для будь-якого юриста. І, що найприємніше, – вже другий рік поспіль міжнародного визнання удостоєні юристи, які трудяться в «Агроєкології», вирішуючи юридичні питання, насамперед, у сфері земельних відносин. 2017 року до числа 500 кращих юристів Центральної й Східної Європи увійшов керівник юридичної групи підприємства Денис Мельников. А нинішнього року визнання отримала вся наша юридична команда, до якої входять Олександр Остапуценко, Людмила Горбачевська, Юлія Кулик, Станіслав Остапуценко, Денис Кривенко.

На відміну від багатьох інших рейтингів, потрапити до The Legal 500 неможливо завдяки поданню від інших інстанцій або самим номінантам. Експерти самі відстежують роботу юристів, шукають інформацію, аналізують результативність діяльності.

– Ми відзначаємо корпоративних юристів, які зіграли важливу роль у зміні чи формуванні думок у своїй компанії або галузі, – пояснюють критерії вибору засновники рейтингу. – Наша команда досвідчених аналітиків оцінює кандидатури, виступаючи як генеральним експертом, так і признаючи експертів для остаточного формування кожного списку.

Завдяки цьому висновки експертів чесні, їм можна повністю довіряти. Тому ті, хто потребують юридичних послуг найвищого рівня, звертаються до цього рейтингу в пошуку найкращих фахівців.

– Торік до мене несподівано звернувся експерт рейтингу, – розповідає Денис Мельников. – Вони цікавилися моїми напрацюваннями, про які вони дізналися зі своїх джерел.

Пізніше Денису Мельникову повідомили, що він включений до списку 500 кращих юристів Центральної й Східної Європи у персональній номінації й запросили до Праги, на вручення відповідного сертифікату.

Але наступного року експерти The Legal 500 знову звернулися до Дениса Мельникова і попросили розповісти про членів команди, з якою він працює. За деякий час повідомили про чергову перемогу: юридична група ПП «Агроєкологія»

увійшла до 500 кращих юридичних команд Центральної й Східної Європи.

Серед компаній, які включені до цього рейтингу, – українських небагато, але це – великі й відомі підприємства, в юридичних службах яких трудяться десятки фахівців. Аграрні ж компанії тут майже не представлені, а органічне сільгоспідприємство потрапило взагалі вперше.

– Організатори були вражені масштабами діяльності «Агроєкології», – говорить Денис Олександрович. – Коли я розповів, що наша команда працює з аграрним підприємством, яке, маючи понад 7 тис. га землі, 40 років не застосовує агрохімікатів, вони не могли стримати свого захоплення.

Цікавість західних експертів викликала і специфіка роботи українських аграрних юристів. Адже в країнах Західної Європи питання, пов'язані із землею, давно вирішені на законодавчому рівні, всі зацікавлені особи й компанії дотримуються встановлених державою правил. А у нашій країні – зовсім інші виклики й завдання. І юридична служба «Агроєкології» успішно з ними справляється. Денис Мельников упевнений, що секрет успіху – в злагодженій роботі всіх членів команди.

– Командна робота передбачає спільні цінності і спільну працю над поставленими завданнями, – говорить він. – Кожен робить свій внесок на своєму місці, і кожен – важливий. Отримане визнання теж належить кожному. Особисто мені приємно, що незалежні експерти підтвердили – ми у своїй справі – молодці. Але це не привід почуватися «зірками», а моральна підтримка, яка надихає рухатися далі.

На офіційному Інтернет-ресурсі рейтингу розміщена інформація про кожного його фіналіста – про команду, її учасників, компанію, в якій вони працюють, основні здобутки. Щодо юридичної служби ПП «Агроєкологія» зазначено, що «за останні два роки команда повністю змінила підхід до управління й обліку змін земельного банку. В рамках масштабного коригування, вся інформація про землі, орендовані «Агроєкологією», тепер заноситься в електронний реєстр, об'єднаний з локальними бухгалтерськими програмами й інтегрований з картами Google і Державною кадастровою картою України». Описана і роль кожного у цій роботі.

А вони, дійсно, за два роки, що працюють командою, дуже багато змінили у тому, що стосується вирішення земельних питань. Один із фахівців, який доклав до цього максимум зусиль, – Олександр Остапуценко. Він – і юрист, і сертифікований інженер-землепорядник. А ще має талант до спілкування з

людьми. Все це дозволяє успішно вирішувати правові й технічні питання, досягати згоди із землевласниками.

– Комунікація з людьми – важлива частина нашої роботи, – упевнений він. – Ми дуже багато спілкуємося з землевласниками, пояснюємо їм незрозумілі питання, надаємо консультації, зокрема, щодо прийняття паїв у спадок. Приймаємо людей у конторі підприємства, проводимо виїзні прийоми. Зміцненню авторитету юридичної служби, довіри до неї й підприємства в цілому сприяє те, що ми завжди виконуємо обіцянки. Якщо щось сказали, – обов'язково зробимо. Один із яскравих прикладів – оранка городів орендодавців.

Олександр Олександрович розповів, що велика робота проведена із систематизації договорів оренди. Багато питань із землевласниками вирішуються шляхом переговорів, компромісів, спільних рішень. Тому протягом 2017–2018 років практично не було судових справ, пов'язаних, зокрема, зі спадщиною. Змінилося і ставлення орендодавців до орендної плати. Тепер переважна більшість людей отримує її грішми, до того ж – в основному у безготівковий спосіб. Це виявилось зручніше для підприємства і вигідніше для землевласників. А роз'яснили всі переваги таких розрахунків, знову ж таки, юристи.

Налагоджена співпраця з органами місцевого самоврядування, громадами, діалог із фермерами. Наприклад, вдається домовитися про обмін ділянками, розташованими посеред того чи іншого масиву. І це також відбувається з укладанням відповідних договорів.

Утім, Олександр Остапуценко зовсім не мріяв про визнання. Звістка про це стала приємною несподіванкою. – Я не міг би й подумати, що може увійти до 500 кращих нарівні з юристами «Водафону», СТБ або ДТЕК, – говорить він. – ПП «Агроєкологія» позиціонує себе як підприємство з великим досвідом роботи в органічному виробництві. Тому до нього й його юридичної команди прикута пильна увага. «Агроєкологія» дала нам можливість реалізувати себе, і ми стали першими юристами в аграрній органічній сфері, які увійшли до цього рейтингу.

Усі орендодавці «Агроєкології» добре знають юриста підприємства Людмилу Горбачевську. Вона має вже 30 років фахового стажу і беззаперечний авторитет у земляків. Це відзначили й експерти рейтингу: «Людмила Горбачевська розвинула високу компетентність у медіації і її співпереживання й дипломатія допомагають їй у мирному урегулюванні спорів, пошуку нових земельних ділянок й підписанні нових договорів про розширення земельного банку компанії».

– Це – командна робота, – скромно відгукується на ці слова Людмила Горбачевська. – Ми працюємо злагоджено, у цьому сила команди. Звичайно, приємно, що нашу роботу і, зокрема, мій внесок, оцінили на такому рівні. Будемо продовжувати так працювати й надалі.

Юлія Кулик – людина, яку поважають і якій довіряють, насамперед, орендодавці, що живуть на території Ставківської філії підприємства, – її земляки, яких вона добре знає.

– Веду по Ставківській сільській реєстр паїв, договорів, заяв, стежу, щоб у документах завжди був порядок, – перелічує вона свої обов'язки. – Проводжу первинний прийом громадян,

вслуховую їх, приймаю заяви. Двічі на тиждень працюю з усією юридичною командою у центральному офісі підприємства. Допмагаю, насамперед, у тому, що стосується руху паїв. Не думала, що роблю щось особливе. Тому дізнатися, що потрапила до такого рейтингу, було несподівано, але дуже радісно.

Станіслав Остапуценко – інженер геоінформаційних систем, працює з кадастром, забезпечує IT-частину роботи юридичної групи: впроваджує й обслуговує необхідні для цього програми.

– Серед моїх обов'язків – заносити все, що стосується оренди землі, до кадастру, напрацювати свою базу, – розповідає Станіслав Остапуценко. – Вся інформація з географічними координатами є в електронному вигляді. Можна побачити будь-яку ділянку на місцевості, дізнатися інформацію про неї, її власників у хронологічному порядку. Завдяки цьому можна швидко створювати документи, вирішувати юридичні питання. Це – сучасно, зручно, робить ефективнішою діяльність інших відділів. Це – своєрідна екосистема, єдиний організм, який допомагає в роботі всього підприємства.

У те, що його роботу помітили й відзначили на європейському рівні, Станіслав Остапуценко спочатку навіть не повірив.

– Для досягнення успіху потрібне бажання й мотивація, тоді й способи їх реалізувати знайдуться, – упевнений він.

Денис Кривенко – молодий спеціаліст з освітою у галузі графічного дизайну. Утім, у команді його обов'язки лише частково пов'язані з роботою на комп'ютері. Він працює з картами полів, базою договорів, бере участь у вимірюванні ділянок безпосередньо в полі, опановує навички ведення прийому громадян тощо. Тому мріє навчатися далі, але тепер уже – на землевпорядника або юриста.

– Працюю у команді півтора роки і з кожним днем мені це все більше й більше подобається, – зізнається Денис Кривенко. – Вважаю, що мені пощастило потрапити на роботу в це підприємство і колектив. Кожного дня дізнаюся про щось нове, старші колеги діляться зі мною досвідом. Коли дізнався, що ми – в рейтингу, спочатку це був шок, а потім відчув гордість, адже це доводить, що ми працюємо не просто за зарплату, а зростаємо над собою.

Нагородження переможців рейтингу відбулося у Варшаві. Серед найцікавіших моментів було спілкування з організаторами, котрі зізналися, що їм дуже приємно бачити фахівців з України, тим більше – з аграрного сектору. Корисними були й розмови з колегами із різних країн.

А ще дуже сподобалася Варшава, прогулянку якою влаштували перед поверненням додому. Зайшли й до найбільшого супермаркету міста, де побачили окремий стенд із великим асортиментом органічної продукції.

Загалом, Польща справила враження розвиненої, справді європейської країни. І хоча в 1990-х роках вона була у такому ж хаосі й бідності, як Україна, з того часу вирвалася далеко вперед: її економіка зараз входить до 25 кращих у світі. І це – те, до чого прагне й наша держава, і задля чого працює ПП «Агроєкологія» та її юридична команда. Упевнені, якщо кожен на своєму місці буде трудитися саме так, наша країна зможе посісти гідне її місце у світі.

Галина Озерська

Олександр Хоменко: «Повітря тепер свіжіше, немає ніяких хімікатів»

Необхідність ведення органічного виробництва і споживання екологічно безпечної продукції розуміє все більше керівників аграрних підприємств, зокрема, і тих, які працюють за інтенсивними технологіями.

Одним із перших, де оцінили перспективи такого господарювання, став агропромхолдинг Астарта-Київ. Наприкінці вересня 2015 року, під час урочистих зборів, присвячених 150-річчю історичного Полтавського сільськогосподарського товариства, засновник і генеральний директор цього підприємства В.П. Іванчик оголосив, що Астарта переводить частину свого виробництва на органічні рейки. Цю інформацію всі присутні у залі Полтавського академічного обласного музично-драматичного театру ім. М.В. Гоголя зустріли аплодисментами. А навесні наступного року ці плани почали втілювати на 1200 га землі в одному з господарств, які входять до складу агропромхолдингу, – ТОВ Агрофірма ім. Довженка у Шишацькому районі. За кілька місяців тут отримали перший урожай збіжжя, вирощений без застосування пестицидів і мінеральних добрив.

Утім співіснування в одному господарстві органічного й інтенсивного виробництва створило чимало проблем, пов'язаних із необхідністю неухильного розділення складів, які використовують для зберігання продукції, виробленої за тією чи іншою технологією, відповідної техніки тощо. Отже, 2017 року таке виробництво перенесли в інший підрозділ – ТОВ «Лист-Ручки» Гадяцького району. Його землі цілком віддали під органічні технології, і наприкінці листопада 2017 року сертифікаційна компанія «Органік Стандарт» офіційно засвідчила, що підприємство перебуває у перехідному періоді.

Як відбувається такий перехід, ми дізналися, побувавши у цьому господарстві у рамках проекту «Органічна Полтавщина».

Село Ручки затишно розмістилося у долині між пагорбів, вкритих залишками прадавніх лісів. Від цього місця далеко до гамірних міст і жвавих автотрас, тож воно добре підходить для впровадження органічних технологій. Сприяє цьому й те, що розташоване тут ТОВ «Лист-Ручки» – порівняно невелике підприємство, яке обробляє близько

1800 га землі. На такій площі легше, ніж на великій, відпрацювати нову технологію, експериментувати, набувати досвіду. Колись давно це господарство було колгоспом, а 2008 року увійшло до складу агропромхолдингу Астарта. Працювали тут, як і скрізь, за інтенсивними технологіями. А торік, за ініціативи Віктора Іванчика, круто змінили напрямку у бік екологізації. Очолив цей процес директор ТОВ «Лист-Ручки» Олександр Хоменко.

Олександр Петрович – місцевий мешканець, добре знає рідний Гадяцький район. Щоправда, живе не в самих Ручках, а неподалік – у Лютенці, де також господарює Астарта. Закінчив Полтавський національний технічний університет ім. Ю. Кондратюка за професією інженера-будівельника. У рідному селі працював бригадиром будівельної бригади, потім – заступником керівника підприємства з тваринництва, добре зарекомендував себе на цих посадах. Отже, коли звільнилося місце директора ТОВ «Лист-Ручки», керівництво холдингу запропонувало очолити це господарство Олександрові Хоменку. Тож уже чотири роки він працює саме тут. І вже другий рік впроваджує органічну технологію.

Про органічне господарювання, звісно, чув і раніше, але працювати за цими технологіями не доводилося, – говорить директор підприємства. – Та, коли керівництво холдингу оголосило про переведення на органіку, стало цікаво, заохотилося спробувати працювати по-новому.

За словами Олександра Хоменка, в інтенсивній технології вже все вивчене: посіяв, обробив гербіцидами і чекаєш на урожай. А в органічній треба думати, як контролювати бур'яни, шкідників, чим удобрювати землю. Потрібно більше техніки й людей, нові знання. Перший помічник у цій роботі – головний агроном Віктор Кузьменко. Але і йому довелося дізнатися багато нового, перечитати відповідну літературу, поспілкуватися з колегами, які вже давно опанували органічні технології. Запрошували

у господарство і відомих експертів. Також директор і головний агроном відвідали кілька органічних підприємств України. Особливе враження залишилося від візиту до ПП «Агроєкологія», де без агрохімікатів обходяться вже 40 років. Такий приклад надихає, дає впевненість у тому, що успіх у цій справі можливий.

А ще прагнути успіху спонукає те, що сама ідея господарювання без шкоди для людей і природи – близька і зрозуміла.

– У нас вдома, в селі, де я живу, – все своє: молоко, м'ясо, овочі, фрукти, адже є корова, бички, свині, город, садок, – розповідає Олександр Хоменко. – І ми все це вирощуємо, не застосовуючи хімікатів. Отже, можна сказати, що давно перейшли на органічне. І те, що почали так працювати і в «Лист-Ручках», надихає. Адже і місцевим жителям від цього краще, і нашим працівникам. Повітря тепер свіжіше, нема ніяких хімікатів, люди вже можуть не боятися, що захворіють через них.

Перехідний період – це своєрідна підготовка до того швидкопливного моменту, коли перше сертифіковане органічне збіжжя полетить у засіки. Статися це має 2020 року. А зараз іде відпрацювання елементів технології, закупівля техніки, набуття досвіду. Холдинг виділив чималі кошти на фінансування нового проекту, отже, купили кілька тракторів, нових ґрунтообробних агрегатів – штиргель, ротаційну й дискову борони, культиватор, коток тощо, які найкраще підходять саме для органічного землеробства. Олександр Петрович розповідає, що зараз основне завдання – впровадити з бур'янами. Відмовившись від гербіцидів, проводять по кілька механічних обробітків для їхнього знищення. Не застосовують тут тепер і мінеральних добрив. Натомість спробували використовувати біопрепарати, придбали 700 т ґумату, посіяли багаторічні трави. Насіння для посіву також брали непротирує, причому, значна його частина – супереліта. На

Олександр Хоменко і Віктор Кузьменко

току зробили капітальний ремонт ЗАВУ, придбали обладнання для калібрування насіння, щоб мати власний посівний матеріал.

Вирощують у «Лист-Ручках» озиму пшеницю, овес, горох, сою, кукурудзу, гречку, еспарцет. До початку перехідного періоду цей список був значно коротшим: на інтенсивній технології отримували врожаї лише найпривабливіших у комерційному плані культур – пшениці, кукурудзи і сої. Тепер, вибираючи культури, враховують необхідність дотримання сівозміну, підвищення родючості землі. Звісно, буде від них користь і з економічної точки зору, але вже після органічної сертифікації. Тоді вже можна буде продавати врожаї на внутрішньому ринку й за кордон за вищою ціною, починати отримувати віддачу від вкладених у проект коштів. Крім того, у планах – налагодити власну переробку вирощеного.

Завдяки новому проекту у господарстві збільшилася кількість робочих місць. Наприклад, коли з'явилися нові трактори, на кожному з яких має працювати по два трактористи, прийняли на роботу кілька місцевих механізаторів. Загалом на підприємстві – 26 постійних працівників і 6 сезонних. Для них намагаються створити гідні умови праці. Так, діє їдальня, кухарем якої пишається і керівник, і працівники, адже слава про те, наскільки смачно він готує, поширилася навіть за межі підприємства. Звісно, планують забезпечувати їдальню і екологічно безпечними продуктами. Так, уже передали сюди вирощену без пестицидів гречку.

Хоча від пестицидів і мінеральних добрив у господарстві відмовилися лише торік, про це вже дізналося чимало людей. Є серед

них і ті, котрі побачили в цьому нові сприятливі можливості для власної справи з одночасною користю для самого підприємства. Це – бджоляри. Вони привезли свої бджолосім'ї з Гадяча, Миргорода, Комишні. Є на підприємстві й своя пасіка. Зважаючи на те, що останнім часом почастилися випадки отруєння бджіл пестицидами, підприємства, які не використовують хімікатів, для пасічників – на вагу золота. До того ж, і мед з таких місць кращий, чистіший. А підприємство завдяки діяльності бджіл отримує прибавку врожаю.

– Здорова земля – здорові бджоли – здорові люди, – упевнений Олександр Хоменко. – На нас уже дивляться не як на звичайне господарство, а як на органічне. І це правильно. Адже нічого хорошого у тій «хімії» немає.

Показуючи підприємство, нову техніку, поля, на яких якраз під час нашого візиту збирали овес і горох, комори, заповнені зерном, директор не приховував своєї гордості за те, що вже зроблено, ділився планами на майбутнє, які стосуються не лише ТОВ «Лист-Ручки», а холдингу в цілому. А вони амбітні, адже підприємство у Ручках має стати першим, але не останнім в органічному проекті Астарти.

– Керівник холдингу Віктор Петрович Іванчик зацікавив нас цим проектом, правильно спрямував нашу роботу в органічний бік, – говорить Олександр Хоменко. – Це – перспективний проект. Він вартий того, щоб його розширювати, переводити на органічні технології й інші господарства. Сподіваюся, з часом ми зможемо догнати й перегнати ті органічні холдинги, які вже є в Україні.

Ганна Козельська

Ювілеї

90 славних літ

Виповнилося 90 років з часу заснування нинішньої кафедри землеробства і агрохімії ім. В.І. Сазанова факультету агротехнологій та екології Полтавської державної аграрної академії. З цієї нагоди відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні питання землеробства і агрохімії: історія та сьогодення».

Ця кафедра лише на кілька років молодша від самої академії, створеної 1920 року. І одним із тих, хто доклав багато зусиль для її організації, був соратник М.І. Вавилова, директор Полтавської сільськогосподарської дослідної станції, професор Віктор Іванович Сазанов (1879-1967). Точніше, він брав безпосередню участь у створенні Полтавського сільськогосподарського політехнікуму, який згодом отримав статус інституту, а потім перетворився на нинішню Полтавську державну аграрну академію. В.І. Сазанов працював викладачем та керівником секції дослідної справи на агрономічному відділенні вишу. Тож символічно, що одна з найстаріших кафедр нині, за рішенням вченої ради академії, носить його ім'я. Крім того, у 2014 році на першому навчальному корпусі йому відкрито меморіальну дошку.

На конференції з нагоди 90-річчя кафедри прибули керівники та спеціалісти сільськогосподарських підприємств, агрофірм, науковці, колишні випускники, які виконували дипломні роботи під керівництвом її викладачів. Розпочався захід урочистим відкриттям галереї історії кафедри та її завідувачів.

З вітальним словом до учасників конференції звернувся доктор с.-г. наук, професор, перший проректор ПДАА Павло Писаренко та заступник директора Департаменту агропромислового розвитку ОДА Олег Палій.

З доповіддю «90-річний шлях кафедри – історичний нарис» виступив кандидат сільськогосподарських наук, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В.І. Сазанова, заслужений працівник сільського господарства України Микола Опара. Так, із доповіді присутні дізналися, що з 1928 до 1934 року кафедрою очолював Павло Федорович Тушкан, професор, вчений, освітянин, громадський і політичний діяч, організатор сільськогосподарської дослідної справи і галузевої освіти на українських землях. Його праця «Сільськогосподарської посухи і їх вивчення в Україні» є органічним продовженням ідей О.О. Ізмайлського з пошуків шляхів вивчення проблем появи посух. Нинішнього року в День знань йому відкрито в академії меморіальну дошку.

Микола Миколайович відмітив, що за 90-річний період існування кафедри її завідувачами було 19 осіб. Тривалий час її очолювали: Степан Льменев, Георгій Черемісінов, Михайло Чуб, Микола Осадчий, Олексій Фісюнов, Володимир Муха, Петро Чапко, Петро Воропін, Микола Опара, Павло Писаренко.

Основними напрямками наукової роботи співробітників кафедри в різні періоди були: питання способів обробітку ґрунту; шляхи збереження ґрунтової вологості; вивчення ґрунтоутворювальних процесів; відтворення і регулювання родючості ґрунтів; розробка наукового прогнозування появи бур'янів; розробка комплексу агротехнічних заходів боротьби з бур'янами; усунення процесів ерозії за допомогою системи обробітку ґрунту і добрив.

Крім того, велось вивчення системи обробітку ґрунту, розробленої Т.С. Мальцевим, в умовах Полтавської області; були запропоновані ефективні методи попередження ерозії земельних угідь в колгоспах і радгоспах Лісостепу СРСР; проводилась значна дослідницька робота з програмування врожаїв, локального внесення добрив.

Нині основними напрямками наукової роботи співробітників кафедри є: удобрення сільськогосподарських культур в умовах органічного землеробства; нагромадження і збереження вологості в умовах посилення посушливості клімату; використання органічних решток та сидератів в якості органічних добрив; функціонування екологічно стабільних територій; вивчення технологій вирощування лікарських рослин.

За роки існування на кафедрі підготовлено і захищено 4 докторські і 42 кандидатські дисертації. Серед її випускників – відомі хлібороби, науковці, громадські діячі. Серед них: В.Ф. Сайко, який протягом багатьох років очолював Український науково-дослідний інститут землеробства; Т.М. Корост, Герой України, голова фермерського господарства «Еко-Маяк» Котелевського району та багато інших.

За період існування кафедра неодноразово змінювала свої назви та незмінним залишилося головне завдання – підготовка висококваліфікованих спеціалістів основної агрономічної галузі – землеробства.

Хвилиною мовчання учасники конференції вшанували пам'ять тих, хто стояв у витоків створення кафедри, її зміцнення, хто працював в роки Великої Вітчизняної війни в м. Курган (Росія), куди був евакуйований сільськогосподарський інститут, в нелегкі післявоєнні роки, хто пішов у вічність.

До меморіальних дощок В.І. Сазанову та П.Ф. Тушкану, а також до пам'ятника співробітникам і студентам інституту, що загибли в боротьбі з німецьким фашизмом, були вкладені квіти.

Сергій Поспелов,
кандидат сільськогосподарських наук,
професор кафедри землеробства і агрохімії
ім. В.І. Сазанова

Духовність

Вікна у Божественний світ

Кожен, хто заходить до храму Праведного Симеона Богоприємця у Михайликах, потрапляє у піднесену духовну атмосферу. Її тут створює все – тиха молитва, урочисті богослужіння, м'яке світло, що ллється з-під куполу, продумані до дрібниць архітектура, убранство храму, предмети для служб... Звісно ж, і прекрасні ікони, у яких вдало поєдналися духовний зміст і майстерність іконописця.

У перекладі з грецької слово «ікона» означає «образ» або «зображення». А зображують на іконах Всевишнього, Святих, події євангельських історій. Святі отці вважали, що завдяки іконам Євангеліє можуть «прочитати» навіть неграмотні. «Зображення використовуються в храмах, щоб ті, хто не знає грамоти, хоча б, дивлячись на стіни, читали те, що не в силах прочитати у книгах», – писав святий Григорій Великий. Подібне твердження є у преподобного Іоанна Дамаскіна: «Зображення є нагадуванням: і чим книга є для тих, які пам'ятають читання і Письмо, тим же для неписьменних служить зображення; і що для слуху – слово, це ж для зору – зображення; за допомогою розуму ми єднаємося з ним».

Проте, це – лише один аспект. Адже ікона – не ілюстрація до Євангелія. Святий Іоан Дамаскін зазначав, що «ікона – це не зображення видимого, а об'явлення прихованого». Тобто, вона відкриває розум людини від земного, мирського, видимого і підвищує його до духовного, невидимого, відкриває реальність Божественного буття. Недарма ікони називають дверима в надприродний світ, вікном, крізь яке можна побачити світ небесний, або містком, який сполучає Небо і землю.

Через ікону той, кого на ній зображено, посилає свою благодать, а вона є провідником цієї благодаті. Коли людина молиться перед іконою, встановлюється духовний зв'язок із Святим. Отже, поклоніння відбувається не просто картині чи портрету. На сьомому Вселенському соборі було проголошено: «Честь, що надається іконі, воздається не самій іконі, а тому, хто на ній зображений». Власне, через образ вшановують першообраз.

Поклоніння іконам дуже важливе для молитовного життя православних християн. Адже вони сприяють молитовному настрою, допомагають зосередитися людині, яка звертається до тих, хто на них зображений.

Зрозуміло, що для того, щоб виконувати своє призначення і не бути звичайним світським живописом, ікони мають бути написані за відповідними правилами – канонами. Тому далеко не кожна людина може їх створювати, навіть

Іконостас храму Праведного Симеона Богоприємця

якщо вона – талановитий художник. І це підтверджує історія ікон михайликівського храму.

Ікони у храмі Симеона Богоприємця були від самого початку богослужіння у ньому. Якось так траплялося, що вони немов самі знаходили його, – звісно, за допомоги благодійників, які дарували образи церкві. Всі вони мають тут своє місце і значення. Але тривалий час не було ікон, які завершили б створення іконостасу. Для цього вони мали бути написані в єдиному стилі, одним майстром і водночас – гармоніювати з архітектурою церкви й іконостасу. Виявилось, що дуже не просто знайти іконописця, котрий зможе виконати цю роботу.

Антоніна Семенівна Антоненко, яка ретельно відбиравла проекти і виконавців для роботи над створенням інших об'єктів всередині храму, і цього разу підійшла до справи з глибоким розумінням. Тривалі пошуки завершилися у Полтаві. Тут живе і працює відомий митець, член Національної спілки художників України Олександр Тарасенко. Він і став тим майстром, який втілює бачення благодійників, котрі подарували храм людям, – Семена Свиридоновича й Антоніни Семенівни Антоненко. Утім, розуміючи особливе призначення зображень, художник не відразу наважився прийняти пропозицію.

– Спочатку я відмовлявся, радив інших художників – професіоналів, які гарно малюють, мають досвід іконопису, – згадує Олександр Тарасенко. – Але Семен Свиридонович, Антоніна Семенівна бачили мої роботи й були впевнені, що я зможу втілити їхній задум. Тож, зрештою, я погодився.

Робота над іконами захопила художника, проте просувалася досить повільно. Адже замовлення було не звичайне, а із тих, які не можна виконувати поспіхом, у

поточи щоденної метушні. Треба було вивчити образи, врахувати всі необхідні нюанси. Перш ніж розпочати писати самі ікони, художник зробив до двох десятків ескізів. Їх він показував митрополиту Полтавському і Миргородському Филипу, секретарю Полтавської єпархії протоієрею Михайлу Волощуку. І тільки тоді, коли вони погодили варіант, що відповідав всім канонам, взявся за основний етап роботи. Хоча й потім продовжував радитися зі священнослужителями, уточнювати деталі.

– На іконах потрібно було передати дух святості, щоб зображення не було приземленим, – пояснює художник. – Наприклад, світло на них не таке, як в академічному живописі, а божественне – саме такі є богоприємними, тоді як інші – богопротивні.

Серед нюансів були й пов'язані із середовищем, в якому мають перебувати ікони. Адже, один раз поєднувши своє місце в іконостасі, вони там і залишаються. Отже, треба було зважати на особливості архітектури храму, його освітлення.

– Необхідно все враховувати у комплексі, – говорить Олександр Кирилович. – Це – монументальна робота, прив'язана до середовища, простору церкви. Хоча і станковий живопис, але сприймається він у контексті архітектурного середовища. Церква ця – незвичайна, побудована за унікальним проектом. Я ніколи не думав, що писатиму для неї ікони. І для мене – честь перейняти естафету від знаменитого архітектора, академіка Валерія Трегубова. Це було однією з вагомих причин того, чому я погодився виконати цю роботу. І я намагався не підвести його.

За словами художника, важливо було також, щоб усі разом ікони «звучали, як цілісний оркестр». Адже можна гарно написати кожен окремих образ, проте, поруч

вони виглядатимуть розрізнено. Тож не можна було помилятися. Це додавало напруження, робило працю ще складнішою, утім, і цікавою.

Досить швидко виявилось, що й психологічно робота дуже відрізняється від звичайного процесу написання картин, адже потребує особливого настрою, фактично – молитовного. Художник помітив, що має зануритися у світ того, що зображує, інакше – нічого не вийде.

– У мене під час виконання цієї роботи навіть темп життя змінився, – розповідає Олександр Тарасенко. – Зрозумів, що, як поводитися, про що думаєш, так і пишеш. Коли думатимеш про речі, протилежні божественним, це відобразиться і в роботі. Якщо траплялося так, що хтось зіпсує настрої, рука не піднімалася писати. А в нормальному настрої робота йшла дуже швидко. Бувало, за один день писав стільки, скільки зазвичай здатен зробити за тиждень.

Загалом робота тривала майже два роки. Перші картони в натуральний розмір ікон художник розпочав робити у вересні 2015 року, трудився над ними півроку. Передавав їх досвідченому майстру, іконописцю Олександру Криворучку, який переносив контури на дошки, золотив їх, а вже після цього Олександр Тарасенко писав образи фарбами. Було створено великі ікони Святого Миколи Чудотворця, Архангела Гавриїла, Божої Матері, Ісуса Христа, Архистратига Михаїла, Праведного Симеона Богоприємця, а також невеликі ікони для Царських врат: архангела Гавриїла й Благовіщення Пресвятої Богородиці. Кропітка, напружена робота була завершена у вересні 2017 року, коли всі ікони зайняли свої місця в іконостасі. Відбулося це незадовго до освячення храму.

На освячення художник приїжджав разом зі своєю родиною. Тепер усі свята в храмі близькі не лише для жителів Михайликів, а й для Олександра Тарасенка, який зробив свій внесок у його становлення. І не тільки через написані ним ікони.

– Семен Свиридонович Антоненко робить все на віки, – упевнений Олександр Кирилович. – Все, за що він береться, – саме так, гарно робиться. Думаю, ця церква буде пам'яткою архітектури. Валерій Трегубов так до цього ставився. Це – одна з найкрасивіших сучасних церков, які я бачив. Вона гармонійна, могутня, у ній відчувається міць і дух.

...Завершується піст, наближається Різдво. Кожен день зараз – особливий, адже є кроком до одного з найбільших і найрадісніших православних свят. І розкритися цій радості повною мірою допоможе відвідування храму, молитва перед іконами – цими вікнами у Божественний світ.

Ганна Козельська

ІМЕНІННИКИ ГРУДНЯ

1 грудня

Микола Михайлович СУХОНЯК, тракторист

2 грудня

Людмила Василівна НОС, медичний працівник

Тамара Михайлівна ЖЕПКО, охоронець

6 грудня

Михайло Олексійович КУРБАЛА, директор Ставківської філії

Іван Іванович СИВОЛОГА, інженер-механік

Валентина Іванівна САМСОНЕНКО, різьбярочка

Віктор Михайлович ДУБОВИК, монтажник

7 грудня

Катерина Андріївна СЕМИДІДЬКО, різьбярочка

8 грудня

Олександр Іванович ПЕТРАЧЕНКО, тракторист

Олександр Анатолійович БЕЛЬГА, тваринник

Зоя Петрівна БАШЛІЙ, тваринник

Євгеній Олександрович БІЛОУС, охоронець

9 грудня

Валентина Андріївна БОГОМОЛ, оператор доїння

10 грудня

Володимир Петрович ДЕМОЧКО, тракторист

12 грудня

Юлія Дмитрівна ЛЕГА, завідувача відділом кадрів

13 грудня

Юлія Григорівна КОРОБКА, офіціант ідальні

17 грудня

Людмила Василівна ШИНКАРЕНКО, тваринник

18 грудня

Петро Іванович ШРАМКО, тваринник

Наталія Юрївна ПАДУН, пом. керуючої МТФ №5

20 грудня

Василь Іванович РИБАЛЬЧЕНКО, слюсар-електрик

Володимир Миколайович КОЧЕТОВ, тваринник

23 грудня

Валентина Іванівна ЧОРНОБАЙ, бухгалтер

27 грудня

Валентина Анатоліївна МАТЯШ, оператор доїння

Від усього серця вітаємо іменинників та щиро бажаємо здоров'я, довголіття, успіхів у праці, благополуччя.

Цікавинки

Кольори зимових свят

Чого тільки не вигадують законодавці мод, щоб вразити публіку і змусити її слідувати новим трендам! Так, зустрічати 2019 рік вони пропонують з ялинкою... чорного кольору.

Одна з переваг штучних ялинок – те, що вони можуть бути будь-якого кольору, від натурального зеленого і ніжного білого до блискучого сріблястого і розкішного золотого. А от чорне деревце до останнього часу навряд чи можна було зустріти у продажу. Тепер все змінилося, і модники в усьому світі поспішають прикрасити свої оселі саме такими ялинками.

Можна подумати, що чорна ялинка виглядатиме похмуро. Проте, в даному випадку річ не стільки в кольорі самого деревця, скільки в наявності смаку в його власника і того, наскільки підходить для таких експериментів інтер'єр. Якщо у квартирі все витримано в чорно-білих тонах, або інтер'єр монохромний, та ще й у стилі на кшталт мінімалізму чи хай-теку, або й елегантної класики, тоді й чорна ялинка тут виглядатиме доречно. Особливо, якщо іграшками її не перевантажувати та підібрати їх теж в одному кольорі. В іншому ж випадку вона справді

може стати невиразною темною масою, яку не врятують і яскраві прикраси.

Утім, не варто засмучуватися. Для тих, хто не готовий внести у дім чорну ялинку, цього-річна мода пропонує симпатичну альтернативу: поєднання зеленого, золотого й білого кольорів. Дует золотого й зеленого чудово підходить для сучасних мінімалістичних інтер'єрів, привносячи в них нотку ретро і додаючи затишку. У цих кольорах можуть бути зроблені різдвяні віночки, які вішають на двері, декор для вікон, різні інтер'єрні прикраси – свічки, ліхтарики тощо.

Звісно ж, таке поєднання – знахідка для тих, хто віддає перевагу ялинці натурального кольору. Іграшки, стрічки, гірлянди золотого та білого кольорів чудово виглядатимуть на тлі її зелені.

Використовувати ці кольори дизайнери радять навіть на новорічному столі. Це, наприклад, може бути білий фарфор із золотим декором, посуд золотого й зеленого кольорів або серветки у відповідних тонах.

Отже, і в цьому випадку є простір для фантазії й експериментів. Важливо тільки не пере-наситити інтер'єр і не зробити його занадто блискучим та строкатим. Дизайнери нагадують, що принцип «краще менше, але краще» ще нікому не зашкодив.

Та головне – будь-які передноворічні приготування мають відбуватися з любов'ю, бажанням зробити своїх близьких радісними й щасливими. І тоді не так уже й важливо, якого кольору ялинка...

Тетяна Огнева

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроєкологія»

Зареєстровано управлінням у справах преси та інформації облдержадміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК:

Приватне підприємство «Агроєкологія»
ВИДАВЕЦЬ:
Приватне підприємство «Агроєкологія»

ШЕФ-РЕДАКТОР:

С.С. Антоненко
ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК:
Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ:

А.С. Антоненко,
В.М. Самородов,
К.І. Ярченко,
Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

38013, Шишацький район,
с. Михайлики, вул. Леніна, 26
тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36.
Газета виходить двічі на місяць.
Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО

у ТОВ «Видавництво «Миргород»
Зам. №
Розповсюджується безкоштовно.